

Fløytelåt

Selja står saftgrøn og sevjemjuk,
kvistfri og ferdig til fløytebruk
for hage smågutehender.

Tonen kjem smygande, mjuk og var,
aukar i kraft og fær døyvde svar
langt borte frå andre grender.

Solgylt og djup med ein eim av vår,
slørd som i lengt og vemodig sår
han skiftande stig og bårar.

Gåta om livet ligg løynd der i
jordbundne krefter som gjer seg fri,
løyst ut gjennom tusen vårar.

Småfuglen tagnar i skogen då,
undrande sit han og lyder på
og gløymer seg lange stunder.

Barnet som stabbar i garden lær,
undrar seg på kva vel dette er
for spelande, blankt vedunder.

Frostvar på tun står ein gamal mann,
minnest den gongen då ogso han
sprang berrføtt i fjell og finne.

Tonane leikar i hugen hans,
augo står fjerne med dimslørd glans
mot barndommens bleike minne.